

I. DISPOSICIONS GENERALS

CAP DE L'ESTAT

13497 *Reial Decret Llei 11/2009, de 13 d'agost, pel qual es regula, per a les concessions d'àmbit estatal, la prestació del servici de televisió digital terrestre de pagament per mitjà d'accés condicional.*

Tant en l'ordenament jurídic espanyol (article 1 de la Llei 10/1988, de 3 de maig, de Televisió Privada) com en el dels països del nostre entorn, la televisió és un servici públic essencial i, com a tal, la seua finalitat ha de ser, abans que res, la de satisfer l'interés general dels ciutadans i la de contribuir, com a mitjà de comunicació social, al pluralisme informatiu, a la formació d'una opinió pública lliure i a l'extensió de la cultura. Estos principis, plenament vigents en l'actualitat, són els que inspiren l'esmentada Llei de Televisió Privada.

Per a garantir el compliment d'estos principis és necessària l'existència d'una oferta televisiva atractiva i amb continguts de qualitat. Estos objectius cobren, en el context actual de trànsit a una nova tecnologia de difusió, un especial relleu, ja que la digitalització requerix una adaptació no sols dels difusors sinó també dels televidents, que, per tant, troben en la millora dels continguts un estímul addicional a l'adaptació dels seus equips.

Amb el disseny actual que figura en el Pla Tècnic Nacional de la Televisió Digital Terrestre, aprovat pel Reial Decret 944/2005, de 29 de juliol, després del cessament de les emissions analògiques, els ciutadans podran rebre 32 canals d'àmbit nacional i dotze més d'àmbit autonòmic i local. La disposició addicional primera del Reial Decret 944/2005, de 29 de juliol, va avançar el cessament de les emissions de televisió terrestre amb tecnologia analògica, inicialment previst per a l'1 de gener de 2012, i el va fixar en el dia 3 d'abril de 2010.

El territori estatal es dividix en 90 projectes de transició, que es despleguen en el temps des del 27 de juny de 2009 fins al 3 d'abril de 2010, sobre els quals individualment es realitza el cessament d'emissions de la televisió analògica. Una de les condicions bàsiques imposada pel Govern per a poder ordenar el cessament d'emissions analògiques a nivell de cada un d'estos projectes és que el grau de penetració de la televisió digital terrestre (que el ciutadà dispose de les antenes adequades i tinga descodificador o un receptor adaptat) siga suficient, de manera que es garantisca una substitució tecnològica adequada.

Per a aconseguir que la implantació de la televisió digital terrestre (TDT) siga un èxit, s'ha d'incentivar el consum de TDT per part dels ciutadans. Des d'esta perspectiva, la millora dels continguts, i, amb això, l'augment del consum de TDT, serà un catalitzador per a la correcta substitució de la tecnologia analògica per la digital. La regulació de la modalitat de pagament per mitjà d'accés condicional impulsarà de manera decisiva la implantació definitiva de la TDT, ja que incentiva la demanda a accedir als continguts disponibles en esta modalitat d'accés al servici. Els continguts Premium que es proporcionen a través de la TDT de pagament constituïxen una motivació afegida per a l'audiència potencial de la TDT.

La urgència en l'adopció d'este reial decret llei està en el fet que, en cada un dels 90 projectes de trànsit a la TDT, encara que la cobertura del senyal siga semblant o superior a l'analògica, si el nivell d'antenització no és prou elevat, la data de cessament de les emissions analògiques es pot retardar o fins i tot avançar si els indicadors evolucionen millor del que s'espera. La possibilitat d'avançar, encara que siga lleugerament, la data del cessament en cada un dels projectes té una incidència positiva immediata en el procés de trànsit i facilita de manera immediata la planificació i el mesurament de l'audiència i, per tant, d'una de les principals fonts d'ingressos dels concessionaris. Per això, després de l'experiència que s'ha posat de manifest durant la present fase I del trànsit a la televisió digital i considerant els projectes pendents, tant de la fase I com de les dos fases següents, resulta urgent adoptar totes les mesures necessàries per a fomentar un procés d'antenització

més ràpid que permeta l'execució dels projectes de cessament de les emissions analògiques amb més celeritat a fi a garantir la culminació del trànsit a la TDT l'abril de 2010 o fins i tot abans. Qualsevol mesura que incremente el grau de satisfacció del ciutadà pel pas a esta nova tecnologia contribuïx de manera notable al procés d'antenització. En este sentit, els continguts més atractius que es puguen generar a través de la televisió de pagament incrementaran el nombre de persones interessades a adaptar-se com més prompte millor. Esta forma d'estímul per al trànsit s'ha utilitzat amb èxit en països com França, el Regne Unit, Itàlia, Finlàndia o Suïssa.

D'una altra banda, i tal com es va avançar en el Reial Decret Llei 1/2009, de 23 de febrer, de Mesures Urgents en Matèria de Telecomunicacions, convalidat per la Llei 7/2009, de 3 de juliol, les principals economies desenrotllades, entre les quals es troba l'espanyola, experimenten una greu crisi financera que afecta el bon funcionament dels mercats, la qual cosa dificulta la captació de recursos per part, pràcticament, de tots els sectors. Esta situació es produïx en un moment crític per a les empreses de televisió, com és el procés de transició de l'emissió analògica a la digital, que comporta la necessitat d'atendre els reptes tecnològics i, paral·lelament, aconseguir un mercat competitiu. Estes dificultats, a les quals se suma la reducció d'ingressos publicitaris, amenacen l'equilibri del servici de televisió. L'èxit del procés de transició de la TDT depén en gran manera del fet que hi haja les menors alteracions econòmiques possibles per als subjectes encarregats de la seua implementació i que les empreses disposen de fortaleza financera per a afrontar les inversions necessàries. Resulta urgent, per tant, obrir, en línia amb els principals països del nostre entorn, una via alternativa de generació d'ingressos per als operadors privats del servici de televisió que els possibilita alleujar la situació financera en què es troben com a conseqüència de la crisi econòmica internacional, coadjuvant a la sostenibilitat econòmica i financera d'estos, que els permetrà afrontar les baixades d'ingressos per la publicitat i complir els compromisos assumits en les seues concessions. A més, no podem quedar-nos arrere respecte als altres països europeus d'avantguarda que han utilitzat la modalitat de la TDT de pagament per mitjà d'accés condicional com a mesura de suport perquè els seus operadors del servici de televisió puguen fer front a les dificultats econòmiques. Esta decisió normativa, si s'adopta de manera urgent, permetrà a la indústria espanyola situar-se estratègicament en condicions d'igualtat amb estos països en el desenrotllament de servicis i equips per a la TDT de pagament, no sols per al mercat espanyol, sinó també per a l'internacional.

La legislació vigent en matèria de televisió, constituïda per la Llei 10/1988, de 3 de maig, de Televisió Privada, la disposició addicional quaranta-quatre de la Llei 66/1997, de 30 de desembre, de Mesures Fiscals, Administratives i de l'Orde Social, el Reial Decret 944/2005, de 29 de juliol, pel qual s'aprova el Pla Tècnic Nacional de la Televisió Digital Terrestre, i la resta de normativa de desplegament, no conté cap previsió respecte a la modalitat d'emissió, en obert o en codificat, del servici de televisió, i, en determinades ocasions, són els plecs dels concursos els que concreten este requisit.

La conseqüència d'este fet és que des del punt de vista de la modalitat d'emissió, per a un mateix servici públic de televisió, hi ha diferències no justificades entre els concessionaris. És, per tant, igualment urgent i necessari que la competència en esta fase de trànsit del nostre mercat televisiu es produïsca en condicions d'igualtat, i que es reconega a tots els operadors concessionaris de canals de TDT que puguen, si així ho consideren convenient, explotar-ne un en la modalitat d'accés condicional per mitjà de pagament.

Esta mesura d'equilibri, imprescindible per a assegurar la mateixa concurrència en el nou marc regulador que s'introduirà per mitjà de la nova Llei General Audiovisual, actualment en tràmit d'aprovació parlamentària, s'ha d'adoptar, a més, en una norma amb rang de llei tal com ha posat en relleu el Consell d'Estat en el Dictamen de 23 de juliol de 2009.

Per mitjà d'este reial decret llei s'unifiquen els distints règims jurídics existents i es posa fi a la situació actual en què per a un mateix servici públic s'atorguen drets diferents dels concessionaris existents, i s'establixen regles idèntiques que permeten la competència en el mercat de la televisió per ones terrestres en igualtat de condicions. A més, conferix

seguretat jurídica als operadors en un context de canvi cap a un nou marc de competència.

Amb la introducció del servici de televisió digital terrestre (TDT) de pagament per mitjà d'accés condicional per a totes les societats concessionàries de televisió, s'obri la possibilitat d'un reforçament financer d'estes en un moment crucial per a la posada en marxa de la TDT abans del cessament definitiu de les emissions amb tecnologia analògica previst per al 3 d'abril de 2010. Amb esta modalitat es possibilita per a totes les empreses concessionàries noves fonts de finançament de les concessions i s'assegura amb això la diversitat de l'oferta televisiva. Esta diversitat es preserva, a més, perquè la prestació del servici de TDT en esta modalitat queda limitada a un canal digital com a màxim per concessionari, de manera que en general l'oferta de televisió per ones terrestres siga en obert, i es limita la possibilitat d'accés concessional a un sol canal sempre que la concessió permeta explotar-ne més d'un. Es millora, a més, la qualitat de l'oferta televisiva, ja que estos canals d'accés condicional hauran de ser atractius i diferenciats pel fet de basar-se en el pagament d'una quantitat per part dels usuaris.

En conclusió, a fi d'assegurar l'èxit d'implantació de la televisió digital terrestre i millorar la prestació del servici públic de televisió per als ciutadans, cal flexibilitzar el model de negoci existent fins ara –basat en l'emissió en obert– i permetre a les societats concessionàries del servici públic de televisió d'àmbit estatal la prestació del servici de TDT en la modalitat de pagament per mitjà d'accés condicional. Esta flexibilització del model contribuirà, a més, al sosteniment d'una oferta més àmplia.

L'avantprojecte de Llei General Audiovisual que en l'actualitat es tramita constituirà normativa bàsica i preveu un marc obligatori comú per a l'Estat i les comunitats autònomes en l'àmbit de la televisió de pagament, que un i altres poden modular després per mitjà de normativa de desplegament sempre que respecten eixe límit. La normativa comuna indica que un concessionari podrà donar televisió de pagament per mitjà d'accés condicional com a màxim en un 50% del conjunt de l'espectre assignat (article 26.3 de l'avantprojecte). Esta limitació suposarà, en l'àmbit dels concessionaris d'àmbit estatal, la possibilitat d'oferir com a màxim dos canals dels quatre de què disposaran després del cessament de les emissions en analògic. Dins d'este marc, res no impedit que l'Estat i les comunitats autònomes puguen desenrotllar la normativa bàsica, de manera que es puguen establir en una llei o un reglament, o fins i tot en el plec (el mateix avantprojecte ho recorda en l'article 29.3) limitacions a la televisió de pagament que respecten el límit establert com a normativa bàsica.

Doncs bé, el present reial decret llei, dins de les competències de l'Estat i en el marc jurídic de la futura normativa bàsica, regula la TDT de pagament d'àmbit estatal i la limita a un sol canal com a màxim, mentres esta regulació no siga aprovada amb caràcter definitiu per les Corts Generals.

L'aprovació d'este reial decret llei es fonamenta en la Llei 10/1988, de 3 de maig, de Televisió Privada, en la qual s'establix el règim jurídic del servici públic de televisió, en la disposició addicional quaranta-quatre de la Llei 66/1997, de 30 de desembre, de Mesures Fiscals, Administratives i de l'Orde Social, que regula el règim jurídic de la televisió digital terrenal, en la Llei 10/2005 de 14 de juny, de Mesures Urgents per a l'Impuls de la Televisió Digital Terrestre, de Liberalització de la Televisió per Cable i de Foment del Pluralisme, i en la disposició addicional catorze del Reial Decret 944/2005, de 29 de juliol, que habilita el Govern perquè, segons l'evolució del mercat, de les possibilitats tecnològiques i del desenrotllament de la televisió digital terrestre, establisca condicions especials d'emissió d'acord amb les pràctiques dels principals països europeus, no previstes en els contractes concessionals.

El present reial decret llei ha sigut objecte d'informe per part del Consell Assessor de les Telecomunicacions i de la Societat de la Informació, informe que, de conformitat amb el que establix la disposició addicional quinta de la Llei 32/2003, de 3 de novembre, General de Telecomunicacions, equival a l'audiència a què es referix l'article 24.1.c) de la Llei 50/1997, de 27 de novembre, del Govern. Així mateix, sobre el reial decret llei ha informat la Comissió del Mercat de les Telecomunicacions, i el Consell d'Estat ha emés dictamen

de data 23 de juliol de 2009 en el qual es conclou que esta regulació s'ha de fer per mitjà d'una norma amb rang de llei.

L'article 1 d'este reial decret llei es dicta a l'empara de la distribució de competències establida en l'article 149.1.27a de la Constitució, en la mesura que l'objecte del reial decret es limita a les concessions la competència de les quals correspon a l'Estat. En canvi, l'article 2 es dicta fent ús de la competència exclusiva que a l'Estat atribuïx en matèria de telecomunicacions l'article 149.1.21a de la Constitució.

En virtut d'això, a proposta del ministre d'Indústria, Turisme i Comerç, havent oït el Consell d'Estat i amb la deliberació prèvia del Consell de Ministres en la reunió del dia 13 d'agost de 2009,

DISPOSE:

Article 1. Prestació del servici de televisió digital terrestre en la modalitat de pagament per mitjà d'accés condicional.

Les societats concessionàries del servici públic de televisió digital terrestre d'àmbit estatal podran explotar totalment o parcialment en la modalitat de pagament, per mitjà d'accés condicional, un dels canals digitals de què són titulars, sempre que la concessió permeta l'explotació de més d'un canal.

Article 2. Requisits dels sistemes d'accés condicional necessaris per a la prestació del servici.

Els sistemes i servicis d'accés condicional utilitzats per a accedir al servici de televisió digital terrestre en la modalitat de pagament per mitjà d'accés condicional hauran de ser oberts, i s'aplicarà el que estableix l'article 24 del Reglament sobre Mercats de Comunicacions Electròniques, Accés a les Xarxes i Numeració, aprovat pel Reial Decret 2296/2004, de 10 de desembre.

Disposició final primera. Títol competencial.

1. L'article 1 es dicta a l'empara de l'article 149.1.27a de la Constitució.
2. L'article 2 es dicta a l'empara de l'article 149.1.21a de la Constitució.

Disposició final segona. Desplegament reglamentari i aplicació.

El Govern i el ministre d'Indústria, Turisme i Comerç dictaran, en l'àmbit de les seues competències respectives, totes les disposicions i mesures que siguen necessàries per al desplegament i l'aplicació del que estableix este reial decret llei.

Disposició final tercera. Entrada en vigor.

El present reial decret llei entrarà en vigor l'endemà de ser publicat en el «Boletín Oficial del Estado».

Palma de Mallorca, 13 d'agost de 2009.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,
JOSÉ LUIS RODRÍGUEZ ZAPATERO